

Κρήτ.: Ἀποδιαδράπηκα καὶ τοῦ ὄκα πέδε γρόσια. Συνών. ντρέπομαι. 3) Προσβάλλω τινά, καταισχύνω Τήλ.: ἄσμ.

Ἡ κυρὰ Ρήνη - Ἀρετὴ καὶ δέρνει τὸν ὕγιό της, γιὰ τὴν εἶπεν ἄσκημη, γιὰ τὴν εἶπε κούρβα, γιὰ τὴν ἐποδιάντρεψε μέσα ᾿ς τ' ἀρχοντολόγια.

Συνών. ἀποδιαντροπώνω 1, ντροπιάζω.

ἀποδιάντροπος ἐπίθ. ἀμάρτ. ᾿ποδκιάντροπος Κύπρ. ᾿ποδκιάντραπος Κύπρ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ἐπιθ. ἀδιάντροπος.

Ἀναιδής, ἀναίσχυντος: Ἄσε τὸν ᾿ποδκιάντραπον! Ἐν ἀντρέπεται! Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀνέντροπος.

ἀποδιαντροπώνω ἀμάρτ. ᾿ποδκιάντραπώνω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀποδιάντροπος. Ὁ τύπ. ᾿ποδκιάντραπώνω ἐκ τοῦ μέσ. ἀορ. ἀποδιαντράπην τοῦ ρ. ἀποδιαντρέπω.

1) Καταισχύνω τινά, προσβάλλω: Εἶπεν μοῦ το μέσ' ᾿ς τὸν κόσμον τὸ ἐποδκιάντραπώσέν με. Συνών. ἀποδιαντρέπω 3, ντροπιάζω. 2) Προσβάλλων τινά τὸν ἀναγκάζω νὰ ἐπιδείξῃ συμπεριφορὰν ἀπρεπῆ καὶ ν' ἀποβάλῃ πᾶσαν αἰδῶ: Πρῶτα ἐν τοῦ εἶπα τίποτε, ὅτι το' ἐποδκιάντραπώσέν με, ἐξητίμασά τον τὸ ἐγὼ (ἐξητίμασα = προσέβαλα, ὕβρισα). Μὲν τὸν λάμνης, μὲν τὸν ἐξητιμάζης, τὸ ἐν-νὰ τὸν ᾿ποδκιάντραπώσης (λάμνης = ἐνοχλῆς, ἐρεθίζης).

ἀποδιαντροπώσυνη ἡ, ἀμάρτ. ᾿ποδκιάντραπώσυνη Κύπρ. — Δλιπέρτ. Τζιυπρ. τραοῦδ. 37.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀποδιάντροπος, παρ' ὃ καὶ ᾿ποδκιάντροπος.

Ἐλλειψις πάσης αἰδοῦς, τελεία ἀναίσχυντία ἐνθ' ἄν.: Εἶες ᾿ποδκιάντραπώσυνην, νὰ παραδιονών-νουν ᾿ς τοὺς φτωχοὺς τοὺς ἀρκάτες τὸ π-πελάβιν χωρὶς ζάχαρις καὶ καν-νέλ-λαν! (παραδιονών-νουν = ἐκ τῆς χύτρας κενώνουν τὰ φαγητὰ εἰς τὰ πιάττα) Κύπρ. || Ποίημ.

Ἀλλοίμονον, κόρη Λενοῦ, ἡ ᾿ποδκιάντραπώσυνη,

ἂν πῇ τῶαί ξαπλωθῇ πολλὰ,

ἐν-νὰ ψωρκάσῃ πὺν καλὰ ἡ νεότη, ἡ παιδικωσύνη

(ἐὰν ἡ ἀναίσχυντία διαδοθῇ πολὺ, ἡ νεότης θὰ ψωρεάσῃ γιὰ καλὰ, θὰ διαφθαρεῇ τελείως. παιδικωσύνη = νεότης) Δλιπέρτ. ἐνθ' ἄν.

ἀποδιαρμίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ρ. διαρμίζω.

Τακτοποιῶ, διευθετῶ: Ἐποδιάρμιοις δὰ μασούρια.

***ἀποδιάρτι** τό, ᾿ποδκιάρτιν Κύπρ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ οὐς. *διάρτι.

Ἡ μετὰ τὴν πλάσιν τῶν ἄρτων ὑπολειπομένη ὀλίγη ζύμη χρησιμοποιοῦμένη εἰς πλάσιν ἄλλου μικροτέρου: Τὸ ᾿ποδκιάρτιν μου τὸ ἔκαμα μὲν πιτ-τακούδαν γιὰ τὸ μωρόν.

ἀποδιασκελῆς ἡ, Κρήτ. ᾿ποδοσκελῆς Πελοπν. (Ξηροχώρ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ οὐς. διασκελῆς. Ὁ τύπ. ᾿ποδοσκελῆς παρετυμολογικῶς πρὸς τὸ πόδι.

1) Τὸ διάστημα τῶν διεστώτων ποδῶν λαμβανόμενον ὡς μονὰς μήκους Πελοπν. (Ξηροχώρ.): Ἀγὸ ᾿ποδοσκελὲς τόπος εἶναι. Συνών. ἀποδιασκελῶμα, ἀποδιασκελωματῆς, ἀποζαλῆς, ἀποσκελωματῆς, διασκελῆς, σκελωματῆς. 2) Διάβασις ὑπερθέν τινος μὲ διανοιγμένα σκέλη, διασκελισμός Κρήτ. Συνών. ἀποδιασκελισμός.

ἀποδιασκελίζω Κρήτ. ᾿ποδκιάδ-δελίζω Κύπρ. ᾿ποδοσκελ-λίττω Σίφν.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ρ. διασκελίζω. Διὰ τὸν τύπ. ᾿ποδοσκελ-λίττω ἰδ. ᾿ποδοσκελῆς ἐν λ. ἀποδιασκελῆς.

Διανοίγων τὰ σκέλη διέρχομαι ὑπεράνω τινός, διασκελίζω ἐνθ' ἄν.: Τὸν ἀποδιασκελίσεν Κρήτ. Μὴν ἀποδιασκελίζης τὸ κωπέλλι, γιὰ δὲ γάνει αὐτόθ.

ἀποδιασκελισμός τό, ἀμάρτ. ᾿ποδοσκελισμός Σίφν.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀποδιασκελίζω. Διὰ τὸν τύπ. ᾿ποδοσκελισμός ἰδ. ᾿ποδοσκελῆς ἐν λ. ἀποδιασκελῆς.

Ἀποδιασκελῆς 2, ὁ ἰδ.

ἀποδιασκελῶμα τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀποδιασκελώνω.

Ἀποδιασκελῆς 1, ὁ ἰδ.

ἀποδιασκελωματῆς ἡ, ἀμάρτ. ἀποδιασκελωματῆς Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. ἀποδιασκελῶμα καὶ τῆς καταλ. -ῆς.

Ἀποδιασκελῆς 1, ὁ ἰδ.: Ἐσένα δὰ ἡ ἀποδιασκελωματῆς σου ᾿ναι φόβος τρόμος! Ἀποπὰ ὡς τῶ δεῖνα εἶναι μὲν ἀποδιασκελωματῆς (ἀποπὰ = ἀπεδῶ). Ἀποπὰ ἴσαμε τὴν Παναγία πόσες ἀποδιασκελωματῆς τὸ κάνεις;

ἀποδιασκελωμός ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀποδιασκελώνω.

Τὸ νὰ διαστείλῃ, νὰ ἀνοίξῃ τις τοὺς πόδας: Ὡ καμένη, ἔνας ἀποδιασκελωμός! Μωρή, συμμάζωξε τὰ ποδάρια σου, γιὰ εἶναι ἀροπῆς νὰ σὲ δῇ κάνεις!

ἀποδιασκελώνω Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ᾿ποδιασκελώνω Κρήτ. ᾿ποδκιάδ-δελών-νω Κύπρ. (Γερμασ. κ. ἀ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ρ. διασκελώνω.

Διανοίγων πολὺ τοὺς πόδας καθήμενος ἢ βαδίζων ἐνθ' ἄν.: Ἐμαθες νὰ ᾿ποδκιάδ-δελών-νης μέσ' ᾿ς τὴν στράταν Κύπρ. Ἰάδα κ' ἐποδιασκελῶσες καὶ κάθες' ἔτσά κ' εἶσαι σιχαμός; (Ἰάδα = διατί) Ἀπύρανθ. Ἀποδιαδ-δελωμένη κάθεται αὐτόθ. Πορπατεῖ ᾿ποδκιάδ-δελωμένος (μὲ μεγάλους βηματισμούς) Γερμασ. || Φρ. Ἡ δεῖνα ἐποδκιάδ-δέλωσέν του (τοῦ παρεδόθη) Κύπρ.

ἀποδιασκελωτῆς ἐπίρρ. ἀμάρτ. ᾿ποδκιάδ-δελωτῆς Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀποδιασκελωτός.

Μὲ διεστώτα τὰ σκέλη: Ἡ δεῖνα κάθεται ᾿ποδκιάδ-δελωτῆς.

ἀποδιασταυρώνω ἀμάρτ. ᾿ποδιασταυρώνω Κρήτ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ρ. διασταυρώνω.

Ἀνακόπτω τὸν δρόμον τινός πορευομένου ἢ τρέχοντος παρεμβαλλόμενος ὡς ἐμπόδιον.

ἀποδιαφεντεύω ἀμάρτ. ἀποδιαφεντεύω Κρήτ. ἀποδιαφεντεύω Κρήτ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ρ. διαφεντεύω.

Ἀποκτῶν ἐκ κληρονομίας περιουσίαν κινητὴν ἢ ἀκίνητον ἀναλαμβάνω τὴν διεύθυνσιν καὶ διαχειρίσιν ταύτης: Ἐγὼ δὰ τ' ἀποδιαφεντεύω τὰ πράματά σου (δὰ = θὰ). Πῶς τ' ἀποδιαφεντεύγει τοσανὰ πλούτη; Ποιὸς δὰ τοὶ ᾿ποδιαφεντεύει τοσεὰ κληρονομίες;

ἀποδιαφωτίζω Κρήτ. (Μύρθ. κ. ἀ.) — Λεξ. Πρω. Δημητρ. ᾿ποδιαφωτίζω Κρήτ. (Ἐμπαρ. κ. ἀ.) — Λεξ. Πρω. ἀποδιαφωτῶ Κρήτ. (Μύρθ. κ. ἀ.) — Λεξ. Περίδ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ρ. διαφωτίζω. Διὰ τὴν διὰ δύο προθέσεων δήλωσιν τῆς αὐτῆς ἐννοίας ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 7 (1910/11) 63, ἐνθα καὶ γνώμη

